

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2023 m. rugpjūčio 14 d. Nr. 21RE3-110(AG3-91/26-2023)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Paurienės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal Uždarnosios akcinės bendrovės „AKIJA“ skundą atsakovui Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos reikalavimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Uždaroji akcinė bendrovė „AKIJA“ (toliau – ir Pareiškėja, Bendrovė) Komisijai pateikė 2023 m. liepos 10 d. skundą „Dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos 2023-06-16 d. rašto Nr. S-2314 „Dėl paviljonų Dainų g. 58a, Sevastopolio g. 44a, Šiauliuose priverstinio nukėlimo išlaidų apmokėjimo“ panaikinimo ir UAB Akijai neteisėtai bei savavališkai padaryto nuostolio kompensavimo iš Šiaulių miesto savivaldybės administracijos“ (b. l. 1), kuriame nurodo, jog Šiaulių miesto savivaldybės administracija (toliau – ir Atsakovė, Administracija) 2023 m. birželio 16 d. raštu Nr. S-2314 „Dėl paviljonų/kioskų Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose priverstinio nukėlimo išlaidų apmokėjimo“ (toliau – Raštas, b. l. 2-3) prašo Bendrovės apmokėti Atsakovės patirtas išlaidas 4014,78 Eur dėl Atsakovės įvykdytų, Pareiškėjos vertinimu neteisėtų, priverstinio kioskų/paviljonų nukėlimo darbų. Pareiškėja su tokiu Administracijos reikalavimu nesutinka ir Komisijos prašo panaikinti Rašto reikalavimą apmokėti 4014,78 Eur priverstinio kioskų/paviljonų nukėlimo darbų išlaidas, nes jos padarytos savavališkai, neturint sprendimo dėl pastatų nukėlimo bei įpareigoti Administraciją atstatyti į pirminę padėtį savavališkai nukeltus, vadovaujantis savo sukurta ir objektyvaus pagrindo neturinčia teise, Dainų g. 58a ir Sevastopolio g. 44 a, paviljonus.

Pareiškėja nurodė, kad iš Administracijos 2023 m. balandžio 24 d. paštu gavo Atsakovės 2023 m. balandžio 17 d. rašto „Dėl Paviljonų/kioskų Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose priverstinio nukėlimo“ (toliau – 2023-04-17 raštas, b. l. 4-5) nuorašą, kuriuo buvo reikalaujama, jog Bendrovė nukeltų iš jai priskirtų žemės vietų su suteiktais adresais: Sevastopolio g. 44A ir Dainų g. 58A, ten esančius paviljonus, kurį Bendrovė 2023 m. gegužės 15 d. apskundė Regionų apygardos administracinio teismo Šiaulių rūmams dėl Atsakovės pretenzijų panaikinimo. Minėtam teismui Pareiškėja skundė ir Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2019 m. liepos 4 d. sprendimu Nr. T-284 patvirtintų Prekybos ir paslaugų teikimo Šiaulių miesto viešosiose vietose taisyklių galiojančią redakciją.

Pareiškėja teigia, kad Atsakovė, nelaukdama teismo sprendimo, ėmėsi savavaldžiavimo veiksmų ir sunaikino Bendrovei priklausantį turtą vadovaudamasi savo sukurta ir objektyvaus pagrindo neturinčia teise, tuo Bendrovei buvo padaryta didelė materialinė žala pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 294 straipsnio 1 dalį. Pareiškėjos vertinimu Atsakovė savo

veiksmams pažeidė Konstitucijos 23 straipsnio 1, 2, 3 dalis, nesivadovavo Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – CK) 4.401 straipsnio 2 dalimi, Statybos įstatymo nuostatomis, be to neskelbė ir viešo konkurso atlikti nukėlimo darbus, nesudarė darbų sąmatos, todėl patirtų išlaidų suma nėra oficialiai pagrįsta.

Atsakovė Šiaulių miesto savivaldybės administracija prašo nutraukti administracinio ginčo bylą, o tokio prašymo netenkinus – atmesti skundą kaip nepagrįstą.

Atsiliepime (b. l. 19-26) nurodoma, kad Atsakovė Pareiškėjos pareikštus reikalavimus laiko nepagrįstais ir nenagrinėtinais Komisijoje.

Pasisakydama dėl Pareiškėjai padarytos žalos, Atsakovė pažymi, jog raginimus laikytis Taisyklėse nustatytos tvarkos, ir pasibaigus leidimo prekiauti (teikti paslaugas) galiojimo laikui, per Taisyklėse nustatytą terminą savo lėšomis pašalinti (nukelti(išardyti) ir (ar) išvežti paviljoną adresu Sevastopolio g. 44A, teikė jau nuo 2022 m. kovo mėnesio (2022-03-16 raštas Nr. SE-114, 2022-07-22 raštas Nr. SE-298, 2022-10-05 raštas Nr. SE-398, 2023-04-17 raštas Nr. S-1411), o dėl paviljono adresu Dainų g. 58A – nuo 2022 m. spalio mėnesio (2022-10-05 raštas Nr. SE-398), nurodant Pareiškėjai, jog Šiaulių miesto viešosiose vietose vykdomos prekybos ir paslaugų teikimo sąlygos ir reikalavimai yra reglamentuoti Taisyklėse, kurių 33.2 papunktyje nurodyta, jog pardavėjas (paslaugų teikėjas), pabaigęs prekiauti (teikti paslaugas), privalo savo lėšomis pašalinti (nukelti (išardyti) ir (ar) išvežti) kioską, paviljoną, lauko kavinių įrangą – per 7 dienas, jog Pareiškėjos paskutinių išduotų leidimų prekiauti ar teikti paslaugas Šiaulių miesto 2 viešosiose vietose galiojimo laikas yra pasibaigęs, todėl Pareiškėja turi laikytis Taisyklėse nurodytų reikalavimų ir terminų dėl įmonės kilnojamojo turto – paviljonų, adresu Sevastopolio g. 44A ir Dainų g. 58A, Šiauliuose pašalinimo, o jai to nepadarius, minėtų paviljonų tvarkymą organizuos Atsakovė.

Kiosko/paviljono, esančio adresu Sevastopolio g. 44A nukėlimas ir pervežimas saugoti buvo atliktas 2023 m. gegužės 12 d., o kiosko/paviljono Dainų g. 58A – 2023 m. gegužės 19 d.

Pareiškėja skundą dėl Atsakovės 2023-04-17 rašto, tuo išreikšdama nesutikimą, jog turi būti laikomasi Taisyklėse nustatytos tvarkos ir ginčydama pačių Taisyklių tam tikras nuostatas, Regionų apygardos administraciniam teismui (toliau – Teismas) pateikė tik 2023 m. gegužės 15 d. Atsakovė nurodo, kad per keletą rašytinių raginimų inicijavo Pareiškėjai priklausančių paviljonų pašalinimo klausimą, o Pareiškėjai ignoravus Atsakovės raginimus, Atsakovė tai padarė savo iniciatyva ir lėšomis, kurias Pareiškėja turi atlyginti, apie ką Pareiškėja ir buvo informuota Raštu.

Pažymi, jog Teisme Pareiškėjos nurodyta administracinė byla Nr. I2-6673-394/2023 nėra pradėta nagrinėti, kadangi 2023 m. liepos 4 d. Teismo Šiaulių rūmų nutartimi yra atsisakyta priimti Pareiškėjos skundą ir patikslintus skundus. Teismas, vertindamas pareiškėjos prašomo panaikinti 2023-04-17 rašto turinį, pasisakė, jog šiuo raštu Pareiškėja informuojama, koku teisės aktu reglamentuojamos Šiaulių miesto viešosiose vietose vykdomos prekybos ir paslaugų teikimo sąlygos ir reikalavimai, taip pat nurodoma, jog nustatyta, kad paviljonų Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A savininkas yra UAB „Akija“ bei kad įmonei yra išduotų leidimų prekiauti ar teikti paslaugas Šiaulių miesto viešosiose vietose galiojimo laikas yra pasibaigęs, o atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos prašoma laikytis teisės aktuose nurodytų reikalavimų ir terminų dėl minėtų paviljonų pašalinimo bei informuojama, kad nesilaikant teisės aktų reikalavimų, paviljonų nukėlimą organizuos Administracija. Taigi, išdėstytų argumentų pagrindu Teismas vertino, kad Atsakovės 2023-04-17 raštas nėra savarankiškas administracinis aktas, nulemiantis Pareiškėjos teises ar pareigas, tai informacinio pobūdžio dokumentas, juo Pareiškėjai nėra sukuriamos, pakeičiamos ar panaikinamos jokios teisės ar pareigos, o tai reiškia ir konstatavimą, kad jokios asmens materialinės teisės nebuvo pažeistos.

Atsakovės vertinimu yra akivaizdu, jog Raštas negali būti nagrinėjimo Komisijoje objektu, kadangi, kaip ir 2023-04-17 raštas, ginčijamas raštas negali būti laikomas individualiu administraciniu aktu, nes yra akivaizdžiai informacinio pobūdžio dokumentas: jame Pareiškėja informuojama, kad ji nevykdė Taisyklėse nurodytų reikalavimų ir per nustatytą terminą pasibaigus leidimų prekiauti (ar teikti paslaugas) galiojimo laikui nenukėlė savo įmonės turto - paviljonų, adresu: Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A, todėl šių paviljonų nukėlimą organizavo Atsakovė, dėl

ko Atsakovė patyrė 4014, 78 Eur dydžio išlaidas, už kurių atlyginimą, vadovaujantis Taisyklių 32 punktu, atsakinga yra Pareiškėja, kartu išaiškinant Pareiškėjai, jog jai neatlyginus patirtų išlaidų, Atsakovė kreipsis į teismą dėl nurodytų lėšų išieškojimo teismine tvarka. Todėl Rašto panaikinimas niekaip nepakeistų Pareiškėjos teisių ir pareigų apimties, kadangi nuostolių (žalos) atlyginimo Atsakovė turi teisinį pagrindą reikalauti civilinio proceso tvarka. Juolab, Raštas negali būti nagrinėjamas Komisijos baudžiamojo proceso prasme, kaip Skunde nurodo Pareiškėja. Yra susiklostę išimtinai civilinio pobūdžio teisiniai santykiai Atsakovei reikalaujant nuostolių atlyginimo, o Pareiškėjai nuo tokių nuostolių ginantis. Ginčai dėl žalos atlyginimo yra civilinio pobūdžio ir, pagal bendrą taisyklę, jie yra priskirti nagrinėti bendrosios kompetencijos teismui (Civilinio proceso kodekso 22 straipsnio 1 dalis, 25 straipsnis).

Dėl antrojo Pareiškėjos Skundo reikalavimo, kuriuo Pareiškėja prašo Komisijos įpareigoti Atsakovę atstatyti į pirminę padėtį, jos manymu, savavališkai nukeltus paviljonus, adresu Dainų g. 58A ir Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose, Atsakovė nurodo, jog tokio pobūdžio ginčas yra išimtinai kylantis iš civilinio teisinio santykio, o Komisijai nustatyta kompetencija nesuteikia teisės Komisijai priimti sprendimą už viešojo administravimo subjektą.

Pasisakydama dėl Atsakovės veiksmų, susijusių su paviljonų Dainų g. 58A ir Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose nukėlimu, teigia, kad tokie Atsakovės veiksmai buvo atlikti teisėtai, atlikti dėl to, jog Pareiškėja ignoravo savo prievolę šiuos paviljonus nusikelti pati. Pažymi, jog Taisyklių 33.2 papunktis numato, kad pardavėjas (paslaugų teikėjas), pabaigęs prekiauti (teikti paslaugas), privalo per 7 dienas savo lėšomis pašalinti (nukelti (išardyti) ir (ar) išvežti) kioską, paviljoną, lauko kavinių įrangą. Pareiškėjai 2015 m. kovo 31 d. išduotas leidimas prekiauti ar teikti paslaugas Šiaulių miesto viešosiose vietose Nr. ELK-39 paviljone adresu Dainų g. 58A, Šiauliuose, galiojo iki 2016 m. vasario 28 d., o 2019 m. gegužės 6 d. išduotas leidimas prekiauti ar teikti paslaugas Šiaulių miesto viešosiose vietose Nr. ELK-21 paviljone adresu Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose, galiojo iki 2019 m. spalio 31 d., todėl akivaizdu, kad Pareiškėjos prievolė pašalinti ginčo paviljonus egzistavo jau ilgą laiką. Atsakovė net metus laiko keliais rašytiniais raštais ragino Pareiškėją imtis veiksmų ir pašalinti ginčo paviljonus, kurių atžvilgiu nebeišduoti nauji leidimai, tačiau Pareiškėja tokių veiksmų gera valia pati neatliko. Tuomet Atsakovė, vadovaudamasi Taisyklių 32 punktu, pati organizavo ginčo paviljonų nukėlimą, Raštu prašė Pareiškėjos atlyginti Atsakovės patirtas lėšas, kartu informuojant, jog Pareiškėjai to nepadarius, Atsakovė šias lėšas išsieškos iš Pareiškėjos teismine tvarka.

Nesutinka Atsakovė ir su Pareiškėjos Skunde nurodytais teiginiais, jog ginčo paviljonų nukėlimas buvo atliktas Atsakovei neorganizavus viešo konkurso ir nėra pagrįsta patirtų išlaidų suma. Pažymi, jog ginčo paviljonų nukėlimą ir pervežimą saugojimui vykdė Atsakovės viešo skelbimo būdu parinktas rangovas (2023-05-03 Kioskų/paviljonų, esančių Dainų g. 58A ir Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose nukėlimo ir pervežimo saugoti darbų sutartis Nr. SŽ-825 viešai skelbiama www.eviesiejipirkimai.lt puslapyje), kuriam Atsakovė sumokėjo 3627,58 Eur sumą, tuo pačiu nukėlimo procedūroje dalyvavo antstolis, kuriam už paslaugas Atsakovė sumokėjo 387,20 Eur (viso 4014,78 Eur). Šių patirtų išlaidų sumą Pareiškėja ir privalo atlyginti Atsakovei, o kilęs ginčas yra civilinio, o ne administracinio teisinio santykio ginčas.

Byla nutrauktina.

Ginčas byloje kilo dėl Atsakovės 2023 m. birželio 16 d. raštu Nr. S-2314 „Dėl paviljonų/kioskų Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose priverstinio nukėlimo išlaidų apmokėjimo“ (minėta, toliau – Raštas) Pareiškėjai pateikto siūlymo (reikalavimo) apmokėti 4014,78 Eur Atsakovės patirtas išlaidas priverstinio kiosku/paviljonų nukėlimo darbams (toliau – Reikalavimas atlyginti išlaidas) teisėtumo.

Raštu Pareiškėja informuota, kad Bendrovė nevykdė Taisyklėse nurodytų reikalavimų ir terminų dėl kilnojamojo turto – paviljonų, adresu Dainų g. 58A, Sevastopolio g. 44A, Šiauliuose, (toliau – kioskai/paviljonai) pašalinimo, todėl paviljonų/kioskų tvarkymą nustatyta tvarka organizavo Administracija; cituojama, kas reglamentuota Prekybos ir paslaugų teikimo Šiaulių miesto savivaldybės viešosiose vietose taisyklių, patvirtintų Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2019 m. liepos 4 d. sprendimu Nr. T-284 „Dėl Prekybos ir paslaugų teikimo Šiaulių miesto savivaldybės viešosiose vietose taisyklių patvirtinimo“ (minėta, toliau – Taisyklės), 32 punkte;

primenama kokia ir kada dėl kioskų/paviljonų buvo siūsta informacija Bendrovei; pažymima, jog 2023 m. gegužės 12 d. buvo įvykdytas kiosko/paviljono, esančio adresu Sevastopolio g. 44A priverstinis nukėlimas, o kiosko/paviljono Dainų g. 58A – 2023 m. gegužės 19 d.

Pareiškėja šios Rašto dalies, kuria jai pateikta informacija, neginčija.

Pareiškėja nesutinka su Atsakovės reikalavimu apmokėti 4014,78 Eur priverstinio kioskų/paviljonų nukėlimo darbų išlaidas (minėta, toliau – Reikalavimas atlyginti išlaidas), priverstinio kioskų/paviljonų nukėlimo darbų išlaidas (toliau – išlaidas) vertina kaip padarytas savavališkai, neturint teismo sprendimo dėl statinių nukėlimo, Komisijos prašo panaikinti Rašto Reikalavimą atlyginti išlaidas (toliau – ir Pirmas reikalavimas). Kadangi Pareiškėja Komisijos prašo panaikinti tik Rašto Reikalavimą atlyginti išlaidas, laikytina, jog prašo panaikinti ne visą Raštą, o tik paminėtą Rašto dalį.

Antru Skundo reikalavimu Pareiškėja prašo Komisijos įpareigoti Administraciją atstatyti į pirminę padėtį savavališkai nukeltus kioskus/paviljonus, kuriuos nukėlė vadovaudamasi savo sukurta ir objektyvaus pagrindo neturinčia teise (toliau – ir Antras reikalavimas).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ne kartą yra pažymėjęs, jog pagal dispozityvumo principą administracinių bylų teisenoje bylos nagrinėjimo dalyką, t. y. savo pažeistos teisės ar įstatymo saugomo intereso gynybos būdą bei apimtį nustato pareiškėjas, skunde suformuluodamas savo materialinį teisinį reikalavimą (skundo dalyką) bei nurodydamas aplinkybes, kurioms grindžia savo reikalavimą (skundo pagrindą), o teismas (šiuo atveju – Komisija), kaip ginčą dėl teisės sprendžianti institucija, neturi teisinio pagrindo pats suformuluoti skundo dalyką ir pagrindą (pvz. LVAT 2020 m. birželio 17 d. nutartis byloje Nr. AS-411-261/2020).

Sprendžiant dėl Rašto dalies turinio ir Skunde Pareiškėjos suformuluotų reikalavimų, pirmiausia svarbu atsakyti į klausimą, ar Rašto dalis, kurią ginčija Pareiškėja, t. y. Reikalavimas atlyginti išlaidas daro įtaką Pareiškėjo teisėms ir įstatymais ginamiems interesams, ar yra teisinis pagrindas vertinti ginčijamo Rašto dalį kaip administracinį sprendimą priimtą Pareiškėjos atžvilgiu.

Atsakovė, vykdydama viešojo administravimo funkcijas įgyvendinant prekybos ir kitų paslaugų teikimo tvarkos savivaldybių ar jų valdomų įmonių administruojamose turgavietėse ir viešosiose vietose nustatytą (Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 37 punktą) tvarką, t. y. Taisykles, atliko veiksmus, t. y. Bendrovei priklausančių kioskų/paviljonų nukėlimą (2023 m. gegužės 12 d. kiosko/paviljono, esančio adresu Sevastopolio g. 44A nukėlimas ir pervežimas saugoti, o kiosko/paviljono Dainų g. 58A – 2023 m. gegužės 19 d.). Apie pradėtą priverstinės kioskų/paviljonų nukėlimo procedūrą, Pareiškėja buvo informuota 2023-04-17 raštu, o apie jau įvykdytą kioskų/paviljonų priverstinį nukėlimą – informuota Raštu.

Iš į bylą pateiktos Teismo nutarties administracinėje byloje Nr. I2-6673-394/2023 (b. I 49-52) matyti, kad Pareiškėja patikslintu skundu, be kita ko, Teismo prašė panaikinti Administracijos 2023-04-17 raštą. Teismas vertino, kad minėtas raštas nėra savarankiškas administracinis aktas, nulemiantis Pareiškėjos teise ir pareigas, o informacinio pobūdžio dokumentas, negali būti administracinės bylos nagrinėjimo objektu, todėl skundą toje dalyje atsisakyta priimti nagrinėti kaip nenagrinėtiną teismų Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Pareiškėja pateikė duomenis apie tai, kad minėta Teismo nutartis apskūsta (b. I. 63).

Rašte (b. I. 2-3), kaip jau minėta, konstatuota, jog įvykdyti priverstiniai kioskų/paviljonų nukėlimai, Administracija patyrė 4014,78 Eur išlaidas priverstinio kioskų/paviljonų nukėlimo darbams ir nurodyta, kad per 20 dienų nuo Rašto išsiuntimo dienos Bendrovė privalo pervesti minėtą sumą į nurodytą Administracijos sąskaitą bei nurodyta, jog neatlyginus patirtų išlaidų, Administracija kreipsis į teismą dėl nurodytų lėšų išieškojimo iš Bendrovės.

Komisijos vertinimu, Atsakovės Reikalavimo atlyginti išlaidas turinys (patirtų išlaidų dydžio nurodymas ir siūlymas jas atlyginti) nesudaro pagrindo ginčijamą Rašto dalį laikyti individualiu administraciniu aktu, nes jame Pareiškėjui nėra išreikštas teisės normų taikymo rezultatas, veikiantis Pareiškėjo teisinį statusą (teises ir pareigas) viešojo administravimo srityje.

Pagal LVAT praktiką, tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, o skundą priėmus nagrinėti, administracinę bylą nutraukti kaip nepriskirtiną administraciniams teismams, kadangi,

nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (žr., pvz., 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS143-560/2010; kt.).

Ginčo pobūdį lemia teisinių santykių, iš kurių kyla ginčas, prigimtis, todėl, nors Bendrovė atsakove nurodė Administraciją, kuri yra viešojo administravimo subjektas, turintis įstatymų suteiktus įgaliojimus priimti administracinius sprendimus, tačiau ne kiekvienas šios institucijos, ar jos pareigūno priimamas aktas ar veiksmai gali būti skundžiami administracinių ginčų komisijai.

Komisija pritaria Atsakovės pozicijai, kad Rašto dalies (Reikalavimas atlyginti išlaidas) panaikinimas niekaip nepakeistų Pareiškėjos teisių ir pareigų apimties, kadangi Atsakovės patirtų išlaidų kaip nuostolių (žalos) atlyginimo Atsakovė turi teisinį pagrindą reikalauti civilinio proceso tvarka ateityje (Administracija nurodė, kad kreipsis į teismą), susiklostę išimtinai civilinio pobūdžio teisiniai santykiai Atsakovei reikalaujant nuostolių atlyginimo, o Pareiškėjai nuo tokių nuostolių ginantis ir toks civilinio pobūdžio ginčas yra priskirtas nagrinėti bendrosios kompetencijos teismui.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 2 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai (toliau – administracinių ginčų komisija) ikiteisimine tvarka nagrinėja skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje.

IAGNTĮ 1 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad įstatymai gali nustatyti ir kitokią atskirų kategorijų administracinių ginčų nagrinėjimo tvarką, 5 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, jog administracinių ginčų komisija, nagrinėdama skundus, žalos atlyginimo klausimų nesprenžia, o 5 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, jog administracinių ginčų komisija nesprenžia ir ABTĮ 18 straipsnyje, 20 straipsnio 2, 3, 4 dalyse ir 21 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų administracinių ginčų (bylų). ABTĮ 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad netaikant išankstinio nagrinėjimo ne teismo tvarka procedūros, apygardos administracinis teismas, kaip pirmosios instancijos teismas, nagrinėja skundus dėl žalos, atsiradusios dėl valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų neteisėtų veiksmų, atlyginimo (CK 6.271 straipsnis). Tai reiškia, jog Komisijai nėra priskirta spręsti jokių ginčų dėl žalos atlyginimo/įpareigojimo šią žalą atlyginti.

Taigi, remiantis tuo kas išdėstyta šiame sprendime, Rašto dalis, kurioje išdėstyta Administracijos Reikalavimas atlyginti išlaidas, Pareiškėjai teisinių pasekmių savaime nesukelia ir nėra individualus administracinis aktas, todėl byla dalyje dėl Pirmo reikalavimo nutrauktina kaip nepriskirta Komisijos kompetencijai (IAGNTĮ 10 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

Pareiškėja Antru reikalavimu prašo Komisijos įpareigoti Administraciją atstatyti į pirminę padėtį savavališkai nukeltus kioskus/paviljonus, kuriuos nukėlė vadovaudamasi savo sukurta ir objektyvaus pagrindo neturinčia teise.

Nors Pareiškėja Skunde teigia, kad Administracija sunaikino Bendrovei priklausantį turtą (kioskus/paviljonus) vadovaudamasi savo sukurta ir objektyvaus pagrindo neturinčia teise, kurią pasitvirtino Taisyklėse, ir tuo Bendrovei buvo padaryta didelė materialinė žala pagal LR BK 294 straipsnio 1 dalį, tačiau į bylą duomenų, patvirtinančių, jog Administracija tokią žalą padarė ir ši žala buvo padaryta nusikalstamais veiksmais, nepateikė.

Pareiškėja taip pat nepateikė duomenų apie tai, kad ji kreipėsi į Atsakovę ir prašė nukeltus kioskus/paviljonus atstatyti į pirminę padėtį.

LVAT praktikoje yra pažymėjęs, kad savarankiškas reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus paprastai reiškiamas tada, kai atitinkama institucija neatlieka tam tikrų veiksmų pagal savo kompetenciją, vilkina ar atsisako juos atlikti, tokiu atveju paprastai iš esmės yra skundžiamas tam tikras institucijos neveikimas (žr., pvz., 2018 m. gruodžio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-849-968/2018; kt.). Prašant įpareigoti viešojo administravimo subjektą atlikti tam tikrus veiksmus, turi būti pateikiamas pagrindas, remiantis kuriuo reikalaujama atlikti atitinkamus veiksmus, įrodymai, pagrindžiantys aplinkybes, kad atitinkami veiksmai nebuvo atlikti ar juos atsisakyta atlikti (žr., pvz., LVAT 2012 m. vasario 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS858-111/2012).

Nors Atsakovė atsiliepime detaliai pasisakė dėl Administracijos atliktų veiksmų, susijusių su kioskų/paviljonų nukėlimu, Komisija šių Atsakovės atliktų veiksmų teisėtumo nenagrinės.

Kaip jau minėta sprendime, Komisijai nėra priskirta spręsti jokių ginčų dėl žalos atlyginimo/įpareigojimo šią žalą atlyginti, o kioskų/paviljonų nukėlimo teisėtumas galėtų būti įvertintas tik apygardos administraciniame teisme nagrinėjant ginčą dėl galimai Administracijos padarytos žalos, atsiradusios dėl Administracijos neteisėtų veiksmų, atlyginimo, todėl Antras reikalavimas laikytinas išvestiniu iš Pirmo reikalavimo, byla ir dalyje dėl Antro reikalavimo nutrauktina kaip nepriskirta Komisijos kompetencijai (IAGNTĮ 10 straipsnio 2 dalies 1 punktą).

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Bylą pagal Uždarnosios akcinės bendrovės „AKIJA“ skundą nutraukti, kaip nepriskirtiną administracinių ginčų komisijai.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų apygardos administracinio teismo Šiaulių rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos nariai

Svetlana Sinkevičienė

Vaida Paurienė